COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 12.2.2021
COM(2021) 54 final

ANNEXES 1 to 2

ANEXE

la propunerea de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 138/2004 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește conturile economice regionale pentru agricultură

ANEXA I

Anexa I se modifică după cum urmează:

(1) în secțiunea „Cuprins”, se adaugă următorul punct VII. Conturile economice regionale pentru agricultură:

„VII. Conturile economice regionale pentru agricultură

A. Principii generale
   1. Introducere
   2. Economie regională, teritoriu regional
   3. Unitatea de bază în elaborarea conturilor economice regionale pentru agricultură
   4. Metode de elaborare a CERA
   5. Conceptele de reședință și de teritoriu
   6. Industria agricolă și unitățile caracteristice

B. Operațiuni privind produsele
   1. Producție
   2. Consumul intermediar
   3. Formarea brută de capital

C. Operațiuni de repartizare și alte fluxuri
   1. Reguli generale
   2. Valoarea adăugată
   3. Consumul de capital fix
   4. Subvențiile
   5. Impozitele
   6. Remunerarea salariaților
   7. Excedentul net de exploatare
   8. Dobânzi, chirii

9. Venitul întreprinderii agricole: reguli generale de calcul

D. Scurtă prezentare a punerii în aplicare

1. Introducere

2. Definirea agriculturii regionale

3. Măsurarea producției agricole

4. Activitățile secundare neagricole neseparabile

5. Consumul intermediar";

(2) La punctul 1.27, a treia liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„– prin convenție, ele nu pot include producția din activități de formare brută de capital fix al produselor neagricole (cum ar fi construcțiile sau mașinile) pentru uz propriu. Se prezumă că această producție pentru uzul final propriu constituie o activitate separabilă și trebuie înregistrată ca producție a unei UAE locale distincte. Serviciile de cazare oferite salariaților cu titlul de remunerație în natură trebuie tratate în mod asemănător (ele sunt înregistrate ca remunerație în natură în contul de exploatare),";

(3) Punctul 2.006. se înlocuiește cu următorul text:

„2.006 În CEA, prețurile trebuie indicate fie cu cifra întreagă cea mai apropiată, fie cu una sau două zecimale, în funcție de fiabilitatea statistică a datelor disponibile despre prețuri. Pentru elaborarea CEA sunt necesare informații relevante privind prețurile aferente factorilor de producție și producției.";

(4) la punctul 2.108., litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) remunerarea serviciilor din cadrul primelor brute de asigurare contractate pentru acoperirea riscurilor întreprinderii cum ar fi pierderile de șeptel, pagubele cauzate de grindină, îngheț, incendiu, furtună etc. Restul, adică prima netă, corespunde părții din prima brută plătită de care dispun companiile de asigurări pentru reglementarea daunelor.

Repartizarea primelor brute între cele două componente nu se poate realiza cu precizie decât pe ansamblul economiei naționale, așa cum se procedează pentru conturile naționale. Repartizarea pe domenii de activitate a părții din servicii se efectuează în general cu ajutorul cheilor de repartiție adecvate împreună cu elaborarea tabelelor de intrări – ieșiri. Înainte de a se completa acest capitol în CEA, trebuie efectuată armonizarea între CEA și conturile naționale (pentru înregistrarea subvențiilor legate de serviciile de asigurări, a se vedea punctul 3.063., nota de subsol 1);"

(5) la punctul 2.136., a treia liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„– schimbări în clasificarea sau structura activelor fixe: de exemplu, schimbările destinației economice a terenurilor, a animalelor de lapte destinate producției de carne (a se vedea punctul 2.149., nota de subsol 1) sau a clădirilor agricole transformate în vederea unei utilizări private sau a unei alte utilizări economice.";

(6) Se adaugă următorul capitol VII. Conturile economice regionale pentru agricultură:

„VII. CONTURILE ECONOMICE REGIONALE PENTRU AGRICULTURĂ

A. PRINCIPII GENERALE

1. Introducere

7.01. Conturile regionale joacă un rol important în formularea, punerea în aplicare și evaluarea politicilor regionale. Indicatorii statistici regionali obiectivi, fiabili, coerenți, relevanți și armonizați oferă o bază solidă pentru politicile destinate reducerii disparităților economice și sociale între regiunile europene.

7.02. Conturile economice regionale pentru agricultură (CERA) reprezintă o adaptare la nivel regional a conturilor economice pentru agricultură (CEA).

7.03. CERA cuprind același set de conturi precum CEA, dar problemele conceptuale și de măsurare au ca rezultat un set de conturi pentru regiuni care au un domeniu de aplicare și un grad de detaliere mai limitate decât CEA la nivel național.

7.04. Fiind conturi regionale, CERA sunt elaborate pe baza datelor regionale colectate direct și a datelor naționale care conțin defalcări regionale bazate pe ipoteze. Lipsa unor informații regionale suficient de complete, actuale și fiabile impune recurgerea la ipoteze pentru elaborarea conturilor regionale. Aceasta înseamnă că unele diferențe existente între regiuni nu se reflectă neapărat în conturile regionale (SEC 2010, 13.08).

2. Economie regională, teritoriu regional

7.05. Orice elaborare a conturilor regionale, indiferent dacă se referă la domenii de activitate sau sectoare instituționale, necesită o definiție strictă a economiei regionale și a teritoriului regional. Teoretic, domeniul de activitate agricol dintr-o regiune cuprinde unitățile (exploatațiile agricole) care desfășoară activități agricole (a se vedea punctele 1.60-1.66) pe teritoriul regional.

7.06. O economie regională a unei țări face parte din economia sa totală. Economia totală este definită din punctul de vedere al unităților și sectoarelor instituționale. Aceasta cuprinde toate unitățile instituționale care au un centru de interes economic predominant pe teritoriul economic al unei țări. Teritoriul economic nu coincide perfect cu teritoriul geografic (a se vedea punctul 7.08). Teritoriul economic al unei țări este împărțit în teritorii regionale și un teritoriu extraregional (SEC 2010, 13.09).

7.07. Teritoriul regional este constituit din acea parte a teritoriului economic al unei țări care este direct repartizată unei regiuni, astfel cum este definită în SEC 2010. Zonele libere, inclusiv antrepozitele vamale și fabricile aflate sub control vamal, sunt atașate regiunilor în care sunt situate.

7.08. Cu toate acestea, această împărțire a teritoriului nu este pe deplin conformă cu conceptul de teritoriu economic național, astfel cum este utilizat în conturile naționale. Teritoriul extraregional este alcătuit din părți ale teritoriului economic al unei țări care nu pot fi atașate direct unei singure regiuni și care sunt excluse din CERA, și anume:

(a) spațiul aerian național, apele teritoriale și platforma continentală situată în apele internaționale asupra cărora țara dispune de drepturi exclusive;

(b) enclavele teritoriale, mai exact teritoriile geografice situate în restul lumii și utilizate în virtutea unor tratate internaționale sau acorduri între state, de agenții guvernamentale generale ale țării (ambasade, consulate, baze militare, baze științifice etc.);

(c) zăcămintele de petrol, gaze naturale etc. care sunt situate în apele internaționale, în afara platformei continentale a țării, și care sunt exploatate de unități rezidente.

7.09. Clasificarea din Nomenclatorul unităților teritoriale de statistică (NUTS)([1]) oferă o defalcare unică și uniformă a teritoriului economic al Uniunii Europene. Din motive relevante la nivel național, conturile regionale pot fi elaborate și la un nivel regional mai detaliat (SEC 2010, 13.12).

3. Unitatea de bază în elaborarea conturilor economice regionale pentru agricultură

7.10. Unitățile utilizate pentru conturile regionale pe domenii de activitate sunt unități cu activitate economică la nivel local (UAE locale). UAE locală este forma observabilă a unității de producție.

7.11. Abordarea statistică (domeniu de activitate) „funcționează” cu o unitate observabilă, chiar dacă aceasta înseamnă abaterea de la activitatea unică. Ca și în cazul SCN 2008, SEC 2010 preferă abordarea statistică și susține utilizarea UAE locale pentru elaborarea conturilor naționale pe domenii de activitate. Prin urmare, acestea definesc aceeași unitate pentru domeniile de activitate, indiferent dacă acestea sunt acoperite la nivel regional sau național.

7.12. La fel ca CEA, CERA utilizează exploatația agricolă – „adaptată” în conformitate cu anumite convenții pentru a îndeplini obiectivele în cauză – ca unitate de bază pentru domeniul de activitate agricol. Există două motive esențiale pentru această opțiune. Pe de o parte, unitatea „exploatație agricolă” este unitatea cu activitate economică la nivel local pentru agricultură (a se vedea punctele 1.09-1.17), definită ca acea parte a unei unități cu activitate economică (UAE) care se referă la nivelul local. UAE locală este, de asemenea, cea mai adecvată unitate pentru domeniul de activitate agricol, chiar dacă include activități secundare neagricole, care nu pot fi prezentate separat de activitățile agricole (a se vedea punctele 1.15 și 1.16, 1.25-1.32).

7.13. Prin utilizarea exploatației agricole ca unitate de bază se înțelege includerea activităților secundare neagricole ale exploatațiilor respective în conturile regionale pentru agricultură (a se vedea punctul 7.12). Întrucât scopul CEA este de a măsura, a descrie și a analiza formarea veniturilor din activitatea economică agricolă, acestea exclud unitățile care produc doar activități de agrement (de exemplu grădinile familiale și producția animalieră privată). În schimb, unitățile care practică agricultura de subzistență sunt incluse în CEA (a se vedea punctul 1.24).

7.14. Exploatația agricolă este unitatea de referință pentru anchetele statistice referitoare la agricultură, indiferent dacă acestea sunt naționale sau regionale. Acest lucru are avantajul că evaluările producției în termeni cantitativi se pot baza direct pe sistemele statistice de măsurare a suprafețelor, a randamentelor, a mărimii

[1] Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European Și al Consiliului privind instituirea unui nomenclator comun al unităților teritoriale de statistică (NUTS): https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:02003R1059-20191113.

efectivelor de animale etc. Alegerea exploatației agricole permite, de asemenea, o mai bună coerență contabilă.

4. Metode de elaborare a CERA

7.15. SEC (SEC 2010, 13.24-13.32) propune două metode, care se aplică fie domeniilor de activitate, fie sectoarelor instituționale: metoda ascendentă și metoda descendentă. Prima constă în colectarea de date la nivelul unităților (UAE locale, unități instituționale) și apoi în însumarea acestora pentru a obține valoarea regională pentru diferitele agregate. Metoda descendentă reconstituie valorile regionale prin defalcarea cifrei naționale, utilizând un indicator care reflectă cât mai fidel posibil distribuția regională a variabilei în cauză. Aceste două metode pot fi, de asemenea, combinate în diferite moduri, combinații la care SEC se referă ca fiind „un mix între metoda ascendentă și cea descendentă". Se acordă prioritate metodei ascendente, deși se știe că, în multe cazuri, se folosește efectiv „un mix între metoda ascendentă și cea descendentă".

5. Conceptele de reședință și de teritoriu

7.16. Operațiunile economice atât ale întreprinderilor, cât și ale gospodăriilor populației pot depăși granițele regionale. Întreprinderile pot funcționa, de asemenea, în mai multe regiuni, fie în locuri permanente, fie pe o bază temporară, de exemplu, fermele mari pot desfășura activități în diferite regiuni. Prin urmare, este necesar un principiu clar pentru a ajuta statele membre să aloce în mod consecvent această activitate interregională unei regiuni.

7.17. Conturile regionale ale domeniilor de activitate se bazează pe criteriul reședinței unității de producție. Fiecare domeniu de activitate la nivel regional se referă la grupul de UAE locale cu aceleași activități economice sau cu activități economice principale similare, care își au centrul de interes economic pe teritoriul regional respectiv. Cel mai adesea, acest centru de interes este asociat cu o locație specifică pe termen lung în regiune, precum unitățile instituționale din care fac parte UAE locale.

7.18. Cu toate acestea, conturile regionale prezintă o serie de caracteristici distincte. Pentru anumite activități, nu este întotdeauna ușor să se definească regiunea ca zonă specifică. Relația dintre locația sediului central și locația fizică a exploatației poate crea o problemă, deoarece factorii de producție agricolă pot fi gestionați dintr-un sediu central dintr-o altă regiune. Pentru CERA, este important să se împartă cele două entități și, din acest motiv, o exploatație trebuie să fie alocată regiunii în care se află factorii săi de producție și nu regiunii în care se află sediul său central. Prin urmare, un sediu central poate implica mai multe unități în sensul CERA – atâtea unități câte regiuni de reședință pentru UAE locale, care sunt situate în afara regiunii în care se află sediul central.

7.19. Un concept alternativ, care, în general, nu este aplicat în conturile naționale și regionale, ar fi strict teritorial. Acest concept implică faptul că activitățile sunt alocate teritoriului în care acestea au loc efectiv, indiferent de reședința unităților implicate în activitate.

7.20. Deși abordarea rezidențială are prioritate pentru alocarea regională a operațiunilor unităților rezidente, SEC 2010 permite într-o măsură limitată aplicarea abordării teritoriale (SEC 2010, 13.21). Acest lucru se întâmplă atunci când se creează unități noționale pentru terenuri și clădiri în regiunea sau țara în care sunt situate terenurile sau clădirile.

7.21. În cazul ipotetic în care unitățile rezidente într-o regiune desfășoară numai activități pe teritoriul lor regional, conceptul de reședință coincide cu conceptul de teritoriu. Același lucru este valabil și pentru alocarea regională pe baza unităților noționale create pentru terenuri și clădiri și pentru întreprinderile neconstituite în societăți în alte țări sau regiuni care sunt diferite de regiunea de reședință a proprietarului.

6. Industria agricolă și unitățile caracteristice

7.22. Industria cuprinde toate unitățile cu activitate economică la nivel local, care desfășoară o activitate economică identică sau similară (a se vedea punctul 1.59). Domeniul de activitate agricol conform CEA corespunde, în principiu, diviziunii 01 din NACE a doua revizuire, cu diferențele indicate la punctele 1.62-1.66. Domeniul de aplicare al CERA este definit pe baza listei activităților caracteristice întocmită pentru CEA. Există unele diferențe între domeniul de activitate agricol din CEA și, prin urmare, din CERA, și domeniul de activitate stabilit pentru cadrul central al conturilor naționale (a se vedea punctul 1.93).

B. OPERAȚIUNI PRIVIND PRODUSELE

7.23. Evaluarea producției agricole ridică o serie de probleme specifice. Cele mai importante se referă la produsele sezoniere, la producția animalieră și la calendarul înregistrărilor în conturi. Metodologia CEA prevede norme precise care reglementează modul în care ar trebui să fie luate în considerare efectele stocării produselor sezoniere, modul în care ar trebui măsurată producția de animale și modul în care trebuie înregistrate produsele pe care se desfășoară lucrări. Aceste principii trebuie respectate la elaborarea CERA. Totuși, acest lucru nu exclude anumite adaptări la nivel regional, de exemplu pentru producția animalieră. Trebuie subliniat faptul că totalul evaluării regionale trebuie să fie identic cu evaluările CEA.

1. Producție

(a) Măsurarea producției

7.24. În CERA, producția unei regiuni reprezintă toate produsele care intră în domeniul de aplicare al CEA, produse în regiunea respectivă în cursul perioadei contabile de către toate unitățile din domeniul de activitate agricol, indiferent dacă sunt destinate comercializării în afara domeniului de activitate, vânzării către alte exploatații sau, în anumite cazuri, utilizării de către aceeași exploatație. În consecință:

(a) orice produs agricol care părăsește o exploatație din regiune trebuie înregistrat ca parte a producției regiunii, indiferent de destinația sa sau de unitatea care îl achiziționează;

(b) anumite produse agricole utilizate drept consum intermediar de către aceeași exploatație trebuie incluse în producția regiunii (a se vedea punctul 2.056.).

7.25. Procesul de producție a șeptelului durează, în general, câțiva ani. Atunci când se evaluează șeptelul, trebuie făcută o distincție între animalele clasificate drept active fixe (animale de reproducție și de tracțiune, vaci de lapte etc.) și cele clasificate drept stocuri (animale destinate în principal producției de carne). Astfel, pentru a evita dubla contabilizare, operațiunile care implică circulația animalelor între exploatații (considerate ca fiind vânzări „pozitive” pentru exploatațiile care vând animalele și vânzări „negative” pentru exploatațiile care le achiziționează) sunt tratate după cum urmează.

(a) Operațiunile între exploatații din aceeași regiune care implică animale clasificate ca active fixe se anulează reciproc, cu excepția transferului costurilor de proprietate ([2]). Acestea nu sunt înregistrate ca vânzări ale exploatațiilor și, prin urmare, nu sunt incluse în producția regiunii în cauză.

(b) Animalele clasificate drept stocuri și care fac obiectul unei operațiuni între regiuni sunt tratate ca vânzări pozitive (alături de exporturi) pentru regiunea de origine, iar animalele achiziționate din alte regiuni, ca vânzări negative (alături de importuri) ([3]).

(c) În cazul în care costurile transferului de proprietate (marje de transport, comerciale etc.) se referă la comerțul cu animale clasificate drept stocuri, acestea sunt deduse din producție. Acest lucru se întâmplă automat atunci când sunt implicate achiziții de la exploatații situate în alte regiuni, deoarece costurile fac parte din vânzările „negative", în timp ce o ajustare trebuie realizată la nivelul vânzărilor și, prin urmare, al producției pentru comerțul cu animale între exploatațiile din aceeași regiune.

(b) Evaluarea producției

7.26. Producția trebuie evaluată la prețurile de bază (a se vedea punctul 2.082), adică incluzând subvențiile pe produse, minus impozitele pe produse. Această metodă de calcul înseamnă că impozitele și subvențiile pe produse trebuie defalcate pe regiuni.

2. Consumul intermediar

(a) Definiție

7.27. Consumul intermediar cuprinde bunurile (altele decât activele fixe) și serviciile de piață consumate în procesul de producție pentru a produce alte bunuri (a se vedea punctele 2.097-2.109).

7.28. La elaborarea CERA, consumul intermediar include:

(a) produse agricole achiziționate pentru consum în timpul procesului de producție de la alte exploatații (fie din aceeași regiune, fie din altă regiune);

(b) anumite produse utilizate drept intraconsum în cadrul exploatației și înregistrate ca producție (a se vedea punctele 2.054-2.058 și punctul 7.24).

7.29. Cazul special al serviciilor de intermediere financiară indirect măsurate (SIFIM) este tratat în conturile regionale în același mod precum în conturile naționale. În cazul în care estimarea stocurilor de credite și depozite este disponibilă pe regiuni, poate fi urmată metoda ascendentă. Totuși, de regulă, nu sunt disponibile estimări ale stocurilor de credite și depozite pe regiuni. În acest caz, alocarea SIFIM către domeniul de activitate utilizator se face printr-o a doua cea mai bună metodă: producția brută regională sau valoarea adăugată brută pe domenii de activitate este utilizată ca indicator de distribuție (SEC 2010, 13.40).

---

[2] Atâta timp cât vânzările și achizițiile corespunzătoare scad în aceeași perioadă contabilă.

[3] Achiziționarea unui animal nu trebuie niciodată înregistrată drept consum intermediar (în esență, este o achiziție a unor lucrări în curs, a se vedea punctul 2.067), iar producția animalieră nu poate fi calculată decât indirect, pe baza vânzărilor, a FBCF și a variației stocurilor.

(b) Evaluarea consumului intermediar

7.30. Toate produsele și serviciile utilizate pentru consumul intermediar trebuie evaluate la prețul de achiziție (fără TVA deductibil) (a se vedea punctele 2.110-2.114).

3. Formarea brută de capital

7.31. Formarea brută de capital pentru agricultură se împarte în:

(a) formarea brută de capital fix;

(b) variația stocurilor.

(a) Formarea brută de capital fix (FBCF)

7.32. Există o formare de capital fix în agricultură ori de câte ori un exploatant achiziționează sau produce active fixe destinate utilizării pe o perioadă mai mare de 1 an ca mijloc de producție în procesul de producție agricolă. Criteriul alocării pentru înregistrarea FBCF se referă la domeniile de activitate utilizatoare și nu la domeniul de activitate căruia îi aparține proprietarul legal.

7.33. Activele fixe care aparțin unei unități multiregionale sunt repartizate către UAE locale care le utilizează. Activele fixe utilizate în temeiul unui contract de leasing operațional se înregistrează în regiunea proprietarului activelor, iar cele care sunt utilizate în temeiul unui leasing financiar se înregistrează în regiunea utilizatorului (SEC 2010, 13.33).

7.34. Activele noi care sunt incluse în capitalul fix sunt înregistrate la valoarea brută, adică fără deducerea consumului de capital fix. În plus, consumul de capital fix se calculează, în general, pentru aceste active. Formarea netă de capital se obține deducând consumul de active fixe din formarea brută de capital.

7.35. Unitățile de producție își pot vinde reciproc activele existente, de exemplu, utilaje de ocazie. Atunci când activele circulă între domenii de activitate și regiuni, prețul total plătit trebuie inclus în FBCF într-un domeniu de activitate sau într-o regiune, iar prețul primit trebuie dedus din FBCF din celălalt domeniu sau cealaltă regiune. Costurile de tranzacție aferente dreptului de proprietate asupra activelor, cum ar fi onorariile juridice pentru vânzarea de terenuri și clădiri existente, sunt contabilizate ca FBCF suplimentară de către dobânditor, chiar dacă o parte dintre costuri sunt plătite de vânzător.

7.36. FBCF pentru animalele de reproducere și animalele de tracțiune dintr-o regiune corespunde diferenței dintre achizițiile efectuate în afara regiunii (inclusiv importurile) și vânzările către alte regiuni (inclusiv exporturile), luându-se în considerare costurile de transfer al proprietății pentru vânzările în interiorul regiunii. Atunci când toate regiunile sunt agregate, este important să se asigure că fluxurile interregionale se anulează reciproc (excluzând costurile de transfer al proprietății), astfel încât suma tuturor FBCF regionale să fie aceeași cu FBCF din conturile agricole naționale. În cazul în care capitalul fix este constituit din animale, cum ar fi animalele de tracțiune sau de reproducție, sau din animale de lapte, acestea trebuie evaluate, atunci când se utilizează metoda ascendentă, în conformitate cu următoarea convenție: vânzările de animale către exploatații din alte regiuni constituie FBCF negativă, în timp ce achizițiile din alte regiuni reprezintă FBCF pozitivă.

(b) Variația stocurilor

7.37. Stocurile cuprind toate activele care nu fac parte din capitalul fix și care, la un moment dat, sunt deținute temporar de unitățile de producție. Se disting două tipuri de stocuri: stocuri de utilizare și stocuri de producție (a se vedea punctul 2.171).

7.38. Pentru animalele clasificate drept stocuri, schimburile comerciale care trebuie luate în considerare la calcularea variației stocurilor includ vânzările către și achizițiile din alte regiuni, precum și importurile și exporturile.

C. OPERAȚIUNI DE REPARTIZARE ȘI ALTE FLUXURI

7.39. Dificultățile practice legate de obținerea unor informații regionale fiabile privind operațiunile de repartizare în anumite cazuri, în special atunci când unitățile desfășoară activități în mai multe regiuni sau atunci când regiunea nu este întotdeauna o zonă clar definită în care se desfășoară anumite activități, explică motivul pentru care SEC acoperă conturile regionale ale domeniului de activitate agricol numai în ceea ce privește câteva agregate: valoarea adăugată, subvențiile, impozitele, remunerarea salariaților, chiriile și alte venituri, dobânzile și FBCF.

1. Reguli generale

7.40. Operațiunile de repartizare sunt înregistrate pe bază de angajamente, adică în momentul creării, transformării sau dispariției/anulării unei valori economice, a unei creanțe sau a unei obligații, și nu în momentul efectuării plății. Acest principiu de înregistrare (bazat pe drepturi și obligații) se aplică tuturor fluxurilor, indiferent dacă sunt fluxuri monetare sau dacă au loc între unități sau în cadrul aceleiași unități.

7.41. Cu toate acestea, în cazul în care data dobândirii creanței (datoriei) nu poate fi determinată cu exactitate, se poate utiliza data plății sau o altă aproximare acceptabilă a bazei de angajamente (a se vedea punctul 3.007).

2. Valoarea adăugată

(a) Reguli generale

7.42. Valoarea adăugată este rezultatul activității de producție a unei economii sau a unuia dintre domeniile sale de activitate într-o anumită perioadă și reprezintă soldul contabil al contului de producție. Aceasta este diferența dintre valoarea producției și valoarea consumului intermediar. Ea constituie un element-cheie în măsurarea productivității unei economii sau a unui domeniu de activitate (a se vedea punctul 3.013) ori a unei regiuni sau a unui domeniu de activitate dintr-o regiune.

(b) Evaluarea valorii adăugate

7.43. Valoarea adăugată poate fi înregistrată ca valoare brută (valoarea adăugată brută la prețuri de bază) sau netă (valoarea adăugată netă la prețuri de bază), adică înainte sau după deducerea consumului de capital fix. În conformitate cu metoda de evaluare a producției (preț de bază) și a consumului intermediar (preț de achiziție), valoarea adăugată este evaluată la prețul de bază (a se vedea punctul 3.013).

7.44. Utilizarea prețurilor de bază înseamnă că impozitele pe produse și subvențiile pe produse trebuie alocate unor bunuri și servicii specifice, care trebuie apoi repartizate între regiuni.

7.45. Prin deducerea altor impozite pe producție din valoarea adăugată la prețuri de bază și prin adăugarea altor subvenții pe producție, se obține valoarea adăugată la costul factorilor. Valoarea adăugată netă la costul factorilor constituie venitul factorilor de producție (a se vedea punctul 3.014).

3. Consumul de capital fix

7.46. În CERA, bunurile și serviciile care constituie capitalul fix al exploatației (cum ar fi plantațiile care generează producție repetitivă, utilajele și clădirile, îmbunătățirile majore ale terenurilor, software, costurile aferente transferului de proprietate asupra activelor neproduse etc.) sunt afectate de uzură fizică și morală ca mijloace de producție în procesul de producție. Această uzură fizică și morală este măsurată ca un consum de capital fix. În mod similar CEA, consumul de capital fix nu trebuie calculat pentru animalele productive.

4. Subvențiile

7.47. CERA aplică aceleași reguli precum CEA: fluxurile care sunt clasificate drept subvenții de exploatare în CEA sunt clasificate în același mod în CERA, un tratament similar fiind aplicat fluxurilor sub formă de transferuri de capital.

5. Impozitele

7.48. CERA aplică aceleași reguli precum CEA: diferitele tipuri de impozite sunt clasificate în CERA în același mod precum în CEA.

6. Remunerarea salariaților

7.49. Pentru producători, remunerarea salariaților se repartizează către UAE locale în care este angajat respectivul personal. În cazul în care aceste date nu sunt disponibile, remunerarea salariaților se repartizează ca a doua cea mai bună metodă, pe baza orelor lucrate. În cazul în care nu sunt disponibile nici date privind remunerarea salariaților, nici date privind orele lucrate, se utilizează numărul salariaților pe UAE locală (a se vedea SEC 2010, 13.42).

7. Excedentul net de exploatare

7.50. Excedentul net de exploatare se obține din valoarea adăugată netă la prețuri de bază prin deducerea remunerării salariaților și a altor impozite pe producție și prin adăugarea altor subvenții pe producție.

8. Dobânzi, chirii

7.51. CERA aplică aceleași reguli precum CEA: fluxurile care sunt clasificate drept dobânzi, chirii în CEA sunt clasificate în același mod în CERA.

9. Venitul întreprinderii agricole: reguli generale de calcul

7.52. Veniturile din proprietate care trebuie plătite direct, provenite din activități agricole și activități secundare neagricole, și anume dobânzile plătite pentru împrumuturile contractate în legătură cu aceste activități, inclusiv pentru achiziționarea de terenuri agricole, și chiriile plătite proprietarilor de terenuri, se deduc din excedentul de exploatare (a se vedea punctele 3.070-3.087).

D. SCURTĂ PREZENTARE A PUNERII ÎN APLICARE

1. Introducere

7.53. Prezenta secțiune urmărește să evidențieze unele aspecte ale metodologiei, în special alegerea exploatației agricole și măsurarea producției.

7.54. Exploatația agricolă este unitatea de referință pentru anchetele statistice privind agricultura, atât la nivel național, cât și la nivel subnațional. Aceasta reprezintă un avantaj major pentru CERA, deoarece înseamnă că evaluarea cantităților de producție se poate baza direct pe sisteme statistice de măsurare a suprafețelor de teren, a randamentelor, a mărimii efectivelor de animale etc. Alegerea exploatației are, de asemenea, avantajul de a permite o mai mare coerență a conturilor. Producția și costurile se referă, de fapt, la seturi identice de unități, chiar dacă metodele de extrapolare variază de la o sursă la alta. În sfârșit, alegerea exploatației, alături de conceptele de activități și unități caracteristice, evită necesitatea de a efectua ajustări care ar putea fi controversate, cum ar fi grădinile familiale și producția animalieră privată a crescătorilor care nu dețin exploatații agricole. Această convenție facilitează efectuarea de comparații între țări. Într-adevăr, legătura cu datele statistice în ceea ce privește cantitățile fizice, care sunt esențiale pentru agricultură și garantează că măsurătorile înregistrărilor contabile vor fi consecvente, deoarece ajustările sau corecțiile „extra-statistice" sunt astfel limitate, simplifică și îmbunătățește în mod evident calculele. Aceste aspecte sunt, de asemenea, în concordanță cu obiectivul prioritizării abordării ascendente în cadrul CERA.

2. Definirea agriculturii regionale

7.55. Pentru fiecare regiune, domeniul de activitate agricol cuprinde toate exploatațiile ale căror factori de producție sunt situați în regiune. Acest principiu, care este în concordanță cu conceptul de reședință a unităților de producție, poate pune câteva probleme: statisticile agricole definesc, de obicei, locația exploatațiilor în funcție de sediul lor central și nu direct, în funcție de locul în care se află factorii de producție. Aceste două locații nu sunt întotdeauna aceleași și este probabil ca acest fenomen să fie mai frecvent pe măsură ce exploatațiile se extind. Prin urmare, atunci când se elaborează CERA, unele exploatații ar trebui reclasificate între regiuni și, în unele cazuri, chiar împărțite. Acest lucru poate fi dificil în practică, caz în care ar putea fi preferabil să se păstreze pentru exploatații aceeași locație precum în anchetele statistice. Totuși, prezenta propunere depinde de două condiții: în primul rând, metoda de definire a locației trebuie să fie identică pentru toate regiunile din țară și, în al doilea rând, toate înregistrările contabile trebuie să fie evaluate din surse care utilizează aceleași reguli pentru definirea locației exploatațiilor.

3. Măsurarea producției agricole

7.56. Producția agricolă include anumite produse vegetale care sunt utilizate din nou de aceeași exploatație sub formă de consum intermediar; aceasta se referă în principal la produsele destinate hranei pentru animale. În special pentru culturile arabile, producția regională poate fi adesea determinată pe baza cantităților recoltate în fiecare regiune, acestea fiind apoi evaluate prin intermediul prețurilor. În acest caz, întreaga producție este evaluată, fie că este destinată comercializării în afara domeniului de activitate, vânzării către alte exploatații sau utilizării de către aceeași exploatație. Astfel, producția fiecărei regiuni este obținută direct, în conformitate cu conceptul adoptat în CEA și CERA. Prețurile de evaluare a producției care formează intraconsumul se pot baza, de asemenea, pe date regionale, corespunzătoare prețurilor la care este comercializată producția. Cu toate acestea, lipsa datelor regionale privind prețurile reprezintă o problemă generală în ceea ce privește evaluarea

producției, atât a producției (regionale) care este comercializată, cât și a producției care formează intraconsumul în cadrul exploatației. Astfel, evaluarea în CERA a produselor care formează un intraconsum în cadrul exploatației ridică aceleași dificultăți precum evaluarea produselor comercializate. În mod evident, este vorba de o chestiune diferită atunci când cantitățile nu pot fi evaluate la nivel regional. În acest caz, o metodă descendentă bazată pe evaluări la nivel național este, în general, singura care poate fi utilizată([4]).

7.57. În ceea ce privește animalele, indiferent dacă acestea sunt clasificate drept stocuri sau capital fix, trebuie luate în considerare următoarele puncte:

- evaluările la nivel regional ale variației stocurilor și a FBCF în ceea ce privește animalele, aceste două fluxuri fiind, de fapt, componente ale metodei indirecte de calculare a producției;
- evaluări ale comerțului cu animale între regiuni, acest comerț fiind, de asemenea, o componentă a metodei indirecte de calculare a producției;
- defalcarea pe regiuni a fluxurilor de animale importate și exportate;
- tratamentul adecvat al costurilor de transfer al proprietății;
- metoda de ajustare a CERA în raport cu CEA.

7.58. În anumite cazuri, aplicarea metodei indirecte de calculare a producției animaliere poate fi prea dificilă la nivel regional. În astfel de cazuri, este mai bine să se calculeze producția pe baza unui model care utilizează date fizice și apoi să se ajusteze valorile la cele din CEA.

4. Activitățile secundare neagricole neseparabile

7.59. Există modalități diferite de încorporare în CERA a activităților secundare neagricole neseparabile, în funcție de tipul de activitate. Într-adevăr, unele dintre aceste activități secundare sunt foarte concentrate la nivel regional – de exemplu, procesarea produselor agricole. În acest caz, evaluările producției atât din perspectiva cantităților, cât și a prețurilor se pot baza pe date statistice locale. Pentru această producție, valorile din CEA sunt *de facto* aceleași cu cele din CERA. Alte cazuri pot fi, totuși, mai dificile. De exemplu, este posibil să nu existe o sursă regională pentru anumite activități, în special în cazul în care acestea nu sunt concentrate în anumite regiuni de la început. Pentru alte activități, datele regionale sunt furnizate prin anchete statistice sau informații privind conturile microeconomice [de exemplu, Rețeaua de informații contabile agricole (RICA)], dar nu există nicio garanție că acestea sunt reprezentative la nivel regional. În plus, este posibil ca datele să fie vechi și să nu existe surse disponibile pentru o actualizare fiabilă. În cele din urmă, doar uneori există indicatori calitativi la nivel regional. În toate aceste cazuri, valorile CEA reprezintă punctul de plecare pentru CERA și adesea trebuie utilizate metode descendente.

5. Consumul intermediar

7.60. Consumul intermediar din CERA include produsele agricole utilizate de exploatații, indiferent dacă acestea sunt comercializate direct între exploatanții din aceeași regiune sau din regiuni diferite sau își schimbă proprietarul prin intermediari care pot deveni sau nu

[4] Conform metodei utilizate, intraconsumul în cadrul exploatației ar trebui ajustat la valorile CEA.

proprietari ai produselor înainte ca acestea să fie revândute etc. În plus, unele produse agricole de intraconsum sunt, de asemenea, înregistrate drept consum intermediar, în principal anumite culturi utilizate ca hrană pentru animale. Nicio achiziție de animale, nici chiar animalele importate, nu se înregistrează drept consum intermediar.

7.61. Prima metodă de calcul al consumului intermediar de produse agricole la nivel regional constă în calcularea diferenței dintre producția din CERA și acea parte a producției care este destinată să părăsească domeniul de activitate, pentru fiecare produs în parte([5]). Totuși, aceasta nu este o reprezentare pe deplin exactă a consumului intermediar de produse agricole în fiecare regiune, deoarece, deși produsele agricole destinate consumului intermediar al exploatațiilor din alte regiuni sunt incluse, produsele agricole care provin din exploatații situate în alte regiuni nu sunt incluse. Prin urmare, consumul intermediar trebuie ajustat în concordanță cu valorile din CEA.

7.62. Este, de asemenea, posibilă o altă metodă de calcul, utilizând RICA ca sursă de informații. Această sursă permite evaluarea consumului intermediar de produse agricole, indiferent dacă acestea provin din vânzări realizate de alte exploatații sau din alte surse, cum ar fi importurile. Totuși, RICA nu acoperă exact în același mod produsele care sunt utilizate drept consum intermediar de către aceeași exploatație și, prin urmare, sunt necesare corecții. Prin urmare, în mod similar, consumul intermediar trebuie ajustat în concordanță cu valorile din CEA.”

[5] Sunt excluse aici produsele agricole importate (cu excepția animalelor).

ANEXA II

Anexa II se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA II

PROGRAMUL DE TRANSMITERE A DATELOR

Pentru fiecare capitol al producției (pozițiile 01-18, inclusiv subpozițiile) trebuie să se transmită valoarea la prețuri de bază, precum și componentele acesteia (valoarea la prețul producătorului, subvențiile pe produse și impozitele pe produse).

Datele referitoare la contul de producție și la formarea brută de capital fix (FBCF) trebuie să fie transmise la prețurile curente și la prețurile anului precedent.

Toate valorile trebuie să fie exprimate în milioane de unități monetare naționale. Mâna de lucru se exprimă în 1 000 de unități de muncă anuale (UMA).

Datele privind conturile regionale pentru agricultură trebuie transmise numai la prețurile curente.

1. Contul de producție

		Transmiterea datelor privind anul de referință n			
		a	b	c	d
Poziția	Lista variabilelor	noiembrie anul n (estimări CEA)	martie anul n+1 (estimări CEA)	septembrie anul n+1 (date CEA finale)	iunie anul n+2 (CERA)
01	CEREALE (inclusiv semințe)	X	X	X	X
01.1	Grâu și alac	X	X	X	X
01.1/1	Grâu moale și alac	–	–	X	X
01.1/2	Grâu dur	–	–	X	X
01.2	Secară și amestec de grâu cu secară	X	X	X	X
01.3	Orz	X	X	X	X
01.4	Ovăz și amestec de cereale de vară	X	X	X	X
01.5	Porumb (boabe)	X	X	X	X
01.6	Orez	X	X	X	X
01.7	Alte cereale	X	X	X	X
02	PLANTE INDUSTRIALE	X	X	X	X
02.1	Oleaginoase (inclusiv semințe)	X	X	X	X
02.1/1	Semințe de rapiță și de rapiță sălbatică	–	–	X	X
02.1/2	Semințe de floarea-soarelui	–	–	X	X
02.1/3	Boabe de soia	–	–	X	X
02.1/4	Alte semințe și plante oleaginoase	–	–	X	X
02.2	Proteaginoase (inclusiv semințe)	X	X	X	X
02.3	Tutun brut	X	X	X	X
02.4	Sfeclă de zahăr	X	X	X	X
02.5	Alte plante industriale	X	X	X	X

		Transmiterea datelor privind anul de referință n			
		a	b	c	d
Poziția	Lista variabilelor	noiembrie anul n (estimări CEA)	martie anul n+1 (estimări CEA)	septembrie anul n+1 (date CEA finale)	iunie anul n+2 (CERA)
02.5/1	Plante textile	–	–	X	–
02.5/2	Hamei	–	–	X	–
02.5/3	Alte plante industriale: altele	–	–	X	–
03	PLANTE FURAJERE	X	X	X	X
03.1	Porumb furajer	–	–	X	X
03.2	Rădăcinoase furajere (inclusiv sfeclă de zahăr furajeră)	–	–	X	X
03.3	Alte plante furajere	–	–	X	X
04	LEGUME ȘI PRODUSE HORTICOLE	X	X	X	X
04.1	Legume proaspete	X	X	X	X
04.1/1	Conopidă	–	–	X	–
04.1/2	Tomate	–	–	X	–
04.1/3	Alte legume proaspete	–	–	X	–
04.2	Plante și flori	X	X	X	X
04.2/1	Material săditor de pepinieră	–	–	X	–
04.2/2	Flori și plante ornamentale (inclusiv brazi de Crăciun)	–	–	X	–
04.2/3	Plantații	–	–	X	–
05	CARTOFI (inclusiv cartofi de sămânță)	X	X	X	X
06	FRUCTE	X	X	X	X
06.1	Fructe proaspete	X	X	X	X
06.1/1	Mere de masă	–	–	X	–
06.1/2	Pere de masă	–	–	X	–
06.1/3	Piersici	–	–	X	–
06.1/4	Alte fructe proaspete	–	–	X	–
06.2	Citrice	X	X	X	X
06.2/1	Portocale dulci	–	–	X	–
06.2/2	Mandarine	–	–	X	–
06.2/3	Lămâi	–	–	X	–
06.2/4	Alte citrice	–	–	X	–
06.3	Fructe tropicale	X	X	X	X
06.4	Struguri	X	X	X	X
06.4/1	Struguri de masă	–	–	X	–
06.4/2	Alți struguri	–	–	X	–
06.5	Măsline	X	X	X	X
06.5/1	Măsline de masă	–	–	X	–
06.5/2	Alte măsline	–	–	X	–
07	VINURI	X	X	X	X
07.1	Vin de masă	–	–	X	–
07.2	Vin de calitate	–	–	X	–

08	ULEI DE MĂSLINE	X	X	X	X
09	ALTE PRODUSE VEGETALE	X	X	X	X
09.1	Materii vegetale pentru împletit	–	–	X	–
09.2	Semințe	–	–	X	–
09.3	Alte produse vegetale: altele	–	–	X	–
10	PRODUSE VEGETALE (01 LA 09)	X	X	X	X
11	ANIMALE	X	X	X	X
11.1	Bovine	X	X	X	X
11.2	Porcine	X	X	X	X
11.3	Cabaline	X	X	X	X
11.4	Ovine și caprine	X	X	X	X
11.5	Păsări	X	X	X	X
11.6	Alte animale	X	X	X	X
12	PRODUSE ANIMALIERE	X	X	X	X
12.1	Lapte	X	X	X	X
12.2	Ouă	X	X	X	X
12.3	Alte produse animaliere	X	X	X	X
12.3/1	Lână brută	–	–	X	–
12.3/2	Gogoși de mătase	–	–	X	–
12.3/3	Alte produse animaliere: altele	–	–	X	–
13	PRODUCȚIA ANIMALĂ (11+12)	X	X	X	X
14	PRODUCȚIA DE BUNURI AGRICOLE (10+13)	X	X	X	X
15	PRODUCȚIA DE SERVICII AGRICOLE	X	X	X	X
15.1	SERVICII AGRICOLE	–	–	X	–
15.2	ÎNCHIRIEREA COTELOR DE LAPTE	–	–	X	–
16	PRODUCȚIA AGRICOLĂ (14+15)	X	X	X	X
17	ACTIVITĂȚI NEAGRICOLE SECUNDARE (NESEPARABILE)	X	X	X	X
17.1	PRELUCRAREA PRODUSELOR AGRICOLE	X	X	X	X
17.2	ALTE ACTIVITĂȚI SECUNDARE NESEPARABILE (BUNURI ȘI SERVICII)	X	X	X	X
18	PRODUCȚIA DOMENIULUI AGRICOL (16+17)	X	X	X	X
19	CONSUM INTERMEDIAR TOTAL	X	X	X	X
19.01	SEMINȚE ȘI MATERIAL SĂDITOR	X	X	X	X
19.02	ENERGIE; LUBRIFIANȚI	X	X	X	X
19.02/1	- electricitate	–	–	X	–
19.02/2	- gaze	–	–	X	–
19.02/3	- alți combustibili și carburanți	–	–	X	–
19.02/4	- altele	–	–	X	–
19.03	ÎNGRĂȘĂMINTE SI FERTILIZĂRI	X	X	X	X
19.04	PRODUSE PENTRU PROTECȚIA	X	X	X	X

	CULTURILOR ŞI PESTICIDE				
19.05	CHELTUIELI VETERINARE	X	X	X	X
19.06	CHELTUIELI CU HRANA ANIMALELOR	X	X	X	X
19.06/1	- hrană pentru animale achiziționată de la alte unități agricole	X	X	X	X
19.06/2	- hrană pentru animale achiziționată din afara domeniului agricol	X	X	X	X
19.06/3	- hrană pentru produse animale produsă și consumată în cadrul exploatației	X	X	X	X
19.07	ÎNTREȚINEREA ECHIPAMENTELOR	X	X	X	X
19.08	ÎNTREȚINEREA CLĂDIRILOR	X	X	X	X
19.09	SERVICII AGRICOLE	X	X	X	X
19.10	SERVICII DE INTERMEDIERE FINANCIARĂ INDIRECT MĂSURATE (SIFIM)	X	X	X	X
19.11	ALTE BUNURI ŞI SERVICII	X	X	X	X
20	VALOAREA ADĂUGATĂ BRUTĂ LA PREȚURI DE BAZĂ (18-19)	X	X	X	X
21	CONSUM DE CAPITAL FIX	X	X	X	X
21.1	ECHIPAMENTE	–	–	X	–
21.2	CLĂDIRI	–	–	X	–
21.3	PLANTAȚII	–	–	X	–
21.4	ALTELE	–	–	X	–
22	VALOAREA ADĂUGATĂ NETĂ LA PREȚURI DE BAZĂ (20-21)	X	X	X	X

2. Contul de exploatare

		Transmiterea datelor privind anul de referință n			
		a	b	c	d
Poziția	Lista variabilelor	noiembrie anul n (estimări CEA)	martie anul n+1 (estimări CEA)	septembrie anul n+1 (date CEA finale)	iunie anul n+2 (CERA)
23	REMUNERAREA SALARIAȚILOR	X	X	X	X
24	ALTE IMPOZITE PE PRODUCȚIE	X	X	X	X
25	ALTE SUBVENȚII PENTRU PRODUCȚIE	X	X	X	X
26	VENITUL FACTORILOR (22–24+25)	X	X	X	X
27	EXCEDENTUL DE EXPLOATARE/VENITUL MIXT (22–23–24+25)	X	X	X	X

3. Contul de venit al întreprinderii

		Transmiterea datelor privind anul de referință n			
		a	b	c	d
Poziția	Lista variabilelor	noiembrie anul n (estimări CEA)	martie anul n+1 (estimări CEA)	septembrie anul n+1 (date CEA finale)	iunie anul n+2 (CERA)
28	ARENZI	X	X	X	X
29	DOBÂNZI DE PLĂTIT	X	X	X	X
30	DOBÂNZI DE ÎNCASAT	X	X	X	X
31	VENITUL NET AL ÎNTREPRINDERII (27-28-29+30)	X	X	X	X

4. Componentele contului de capital

		Transmiterea datelor privind anul de referință n			
		a	b	c	d
Poziția	Lista variabilelor	noiembrie anul n (estimări CEA)	martie anul n+1 (estimări CEA)	septembrie anul n+1 (date CEA finale)	iunie anul n+2 (CERA)
32	FBCF ÎN PRODUSE AGRICOLE	–	–	X	X
32.1	FBCF ÎN PLANTAȚII	–	–	X	–
32.2	FBCF ÎN ANIMALE	–	–	X	–
33	FBCF ÎN PRODUSE NEAGRICOLE	–	–	X	X
33.1	FBCF ÎN ECHIPAMENTE	–	–	X	–
33.2	FBCF ÎN CLĂDIRI	–	–	X	–
33.3	FBCF ÎN ALTE PRODUSE	–	–	X	–
34	FORMAREA BRUTĂ DE CAPITAL FIX (FĂRĂ TVA DEDUCTIBILĂ) (32+33)	–	–	X	X
35	FORMAREA NETĂ DE CAPITAL FIX (FĂRĂ TVA DEDUCTIBILĂ) (34-21)	–	–	X	X
36	VARIAȚIA STOCURILOR	–	–	X	X
37	TRANSFERURILE DE CAPITAL	–	–	X	X
37.1	AJUTOARE PENTRU INVESTIȚII	–	–	X	–
37.2	ALTE TRANSFERURI DE CAPITAL	–	–	X	–

5. Mâna de lucru din agricultură

		Transmiterea datelor privind anul de referință n		
		a	b	C
Poziția	Lista variabilelor	noiembrie anul n (estimări CEA)	martie anul n+1 (estimări CEA)	septembrie anul n+1 (date CEA finale)
38	MÂNA DE LUCRU TOTALĂ DIN AGRICULTURĂ	X	X	X
38.1	MÂNA DE LUCRU NESALARIATĂ DIN AGRICULTURĂ	X	X	X
38.2	MÂNA DE LUCRU SALARIATĂ DIN AGRICULTURĂ	X	X	X

”